

Kumbukumbu ya Bwana wetu

Kumbukumbu ya Bwana wetu

Takriban miaka 3,600 iliyopita, Israeli waliamriwa kuchukua damu ya mwana-kondoo wa Pasaka na kuiweka kwenye nguzo za milango ya nyumba zao – kisha waingie ndani na kukaa huko hadi usiku ule ukiisha. Maagizo yaliyotolewa kwa Israeli yalikuwa wazi na ilikuwa rahisi kwao kuyatii.

Hili lilitukia pia sisi, tulipomkubali Yesu kama mwokozi wetu binafsi na kwa ishara tukapaka damu kwenye kizingiti cha mioyo yetu. Hii ilikuwa mwanzo wa safari yetu.

USIKU WA PASAKA

Usiku huo, baada ya mwana-kondoo wa Pasaka kuchinjwa, na damu kupakwa kwenye nguzo za milango ya nyumba zao, Waisraeli waliingia ndani ya nyumba zao na kufunga milango. Sasa walipaswa kushiriki mwana-kondoo wa Pasaka baada ya kuchomwa, na wote walikuwa wamoja kama familia katika jambo hili. Walikuwa wakionyesha jinsi ndugu katika usiku huu wa Enzi ya Injili wanavyovutwa pamoja na Mwana-Kondoo wa Mungu, na wakiwa chini ya damu wanashiriki mwana-kondoo, wakijipatia sifa za kafara yake. Tunakumbushwa Zaburi ya 133, inayosema: "Tazama, e , jinsi ilivyo jema na kupendeza kwa ndugu kuishi pamoja katika umoja!" (Zaburi 133:1). Israeli, katika familia zao,

walikusanyika usiku huo katika ushirika mtakatifu, wenye furaha, na wa amani.

Sehemu muhimu zaidi ya sherehe hii ilikuwa kumwagia damu kwenye miinuko ya milango ya nyumba. Iliyonesha kuokolewa kwa damu, ambayo ndiyo msingi wa maisha yote ya Kikristo. Yesu, ambaye "alibeba mwenyewe dhambi zetu katika mwili wake msalabani"(1 Petro 2:24), ndiye ile Kondoo wa Pasaka ambaye damu yake ilimwagwa ili kutukomboza. (1 Petro 1:19). Yesu alifanywa "kuwa dhambi kwa ajili yetu, yeye ambaye hakujua dhambi; ili sisi tufanywe kuwa haki ya Mungu kwake." (2 Wakorintho 5:21). Wakati Yesu alipokuwa duniani alikuwa makini hasa kwa walioteseka, maskini, vipofu, wenye ulemavu, na wenye ukoma. Wanadamu wote ni wapokeaji wa manufaa ya ukombozi bila kujali cheo chao maishani. Damu ya Mwana-Kondoo inawezesha uhusiano wetu na Mungu na kwa wenzetu. Yeye ndiye kiini cha umoja.

HITAJI LA KUKUSANYIKA

Yesu akasema, "Kwamba wawili au watatu wamekusanyika kwa jina langu, hapo mimi nipo katikati yao." (Mathayo 18:20). Tunakusanywa na Roho Mtakatifu, na Kristo ndiye sababu ya mkusanyiko wetu. Mikutano kama hiyo huhusishwa na utakatifu. Roho Mtakatifu anaweza tu kutukusanya kwa Kristo. Haiwezi kutukusanya kwa jina, kanuni, mfumo, au chama, bali tu kwa Kristo aliyetukuzwa mbinguni. Ni "kundi dogo" linalokusanywa. Yesu akasema, "Mtu akinipenda, atashika maneno yangu." (Luka 12:32; Yohana 14:23). Uthibitisho wa upendo

wetu kwa Yesu na kwa Mungu upo katika kutenda yale anayotuamuru katika neno lake. Wale wanaojitolea kwa Mungu na kumfuata Kristo hawapaswi bado kutaka kutenda mapenzi yao wenyewe, jambo ambalo hupingana na kazi ambayo Mungu anaitenda ndani yetu.

Usiku wa awali wa Pasaka wakati familia zote za Israeli walipokusanyika nyumbani kwao, walikusanyika karibu na mwana-kondoo aliyechomwa - mwana-kondoo aliyeptia moto. Maagizo katika Kutoka 12:8,9 ni ya wazi sana: "Watalia nyama usiku huo, iliyochomwa kwa moto, na mikate isiyo na chachu; na waliile na majani ya chungu. Msilikie mbichi, wala kuokwa kwa maji kabisa, bali aokwe kwa moto; kichwa chake pamoja na miguu yake, na viungo vyake vyote."

Mwana-kondoo aliyechomwa huonyesha jinsi Yesu, Mwana-kondoo wa kweli wa Pasaka, alivyojisalimisha kwa tendo la moto - "majaribu ya moto" kwa miaka mitatu na nusu ya huduma yake. Hii ilikuwa sehemu muhimu sana ya mfano huu kiasi kwamba Waisraeli waliambiwa wasile nyama hiyo mbichi wala isiyopikwa kwa maji.

KUONDOA CHAMBILE

Maagizo ya kula mwana-kondoo wa Pasaka pia yanatuhusu sisi tunapokula Mwana-kondoo wa Pasaka mkuu. Waisraeli walipaswa kuila pamoja na mikate isiyo na chachu. Chachu ni ishara ya uovu na dhambi. Kamwe haitumiki katika Neno la Mungu kuashiria kile ambacho ni safi, kitakatifu au kizuri. Sikukuu ambayo Israeli ilipaswa kuadhimisha pamoja

na Pasaka iliitwa Sikukuu ya Mikate Isiyo na Chachu. Kama vile Kutoka 12:15 ilivyoelekeza Israeli: "Siku saba mtakula mikate isiyo na chachu; hata siku ya kwanza mtaondoa chachu nyumba zenu."

Hii ilikusudiwa kuonyesha utengwa wa Israeli kutoka kwa dhambi. Tunaambiwa na Mtume Paulo, "Basi, toeni uchachu wa zamani." (1 Wakorintho 5:7). Paulo hasemi, "Jaribuni kuondoa uchachu wa zamani." Badala yake, ana hakika kuhusu hilo na anasema, "Fanyeni hivyo." Nyama yetu inaweza kuingilia kati mpango kama huo. Hili lilitambuliwa na mtume alipoandika, "Nataka kutenda lililo sawa, lakini siwezi. Nataka kutenda lililo jema, lakini silitendi. Sitaki kutenda lililo baya, lakini nalitenda hata hivyo. Lakini nikifanya kile nisichotaka kufanya, si mimi tena ndiye anayefanya mabaya; ni dhambi iliyo ndani yangu ndiyo inayofanya hivyo. Basi naona sheria hii ikifanya kazi: Ingawa nataka kufanya mema, uovu uko karibu nami." (Warumi 7:19-21). Hata hivyo, ni lazima tufanye kila jitihada kuondoa dhambi na uovu.

Israeli walipaswa kufanya hivi kwa siku saba. Saba inaashiria ukamilifu. Mkristo anapaswa kuweka mbali u , kuondoa uovu na kuishi katika utakatifu. Mungu hawezi kuvumilia uovu katika wazo, neno au tendo. Kama Mtume Yohana anavyotukumbusha, akizungumza kumhusu Mungu, "Tukisema kwamba tuna ushirika naye, na tukitembea katika giza, tunaongoja, wala hatufanyi kweli." (1 Yohana 1:6). Baadaye alisema, "Tukisema kwamba hatuna dhambi, tunajidanganya wenyewe, wala kweli haiko ndani yetu." (1 Yohana 1:8). Nyama inaendelea kujitangaza, lakini kwa neema ya Mungu inayosaidia

tunaweza kuidhibiti. Yohana anaendelea, "Tukiziungama dhambi zetu, yeye ni mwaminifu na mwenye haki kutusamehe dhambi zetu, na kutusafisha kutoka kwa uovu wote." (1 Yohana 1:9)

Mara nyingi, tunashambuliwa ghafla na tunaweza kusema au kufanya kitu ambacho si sahihi. Katika nyakati kama hizo, ni lazima tumtafute Mwanasheria wetu mara moja, kama Yohana anavyotukumbusha: "Haya ninawaandikia, mpate kutenda dhambi; na mtu yeyote akitenda dhambi, tuna Mwanasheria kwa Baba, Yesu Kristo mwenye haki." (1 Yohana 2:1). Akili mpya inayoundwa inatafuta ukamilifu. Hata hivyo, Mkristo binafsi hawezi kuwa mkamilifu hadi apokee mwili mpya mkamilifu. Kama Yohana anavyosema, "Tunajua ya kwamba kila mtu aliyezaliwa [aliyezaliwa] na Mungu haoni dhambi." (1 Yohana 5:18). Yohana anatueleza kwamba wale ambao wamezaliwa na Mungu hawafanyi dhambi kwa makusudi. Hawana huruma na dhambi. Wanatengeneza toba kwa chachu ya zamani.

KULA MBUZI WA PASAKA

Waisraeli hawakookolewa kwa kula mkate usio na chachu, bali kwa damu ya mwana-kondoo wa Pasaka. Vivyo hivyo, Mkristo haokolewi kwa utakatifu wa vitendo, bali kwa damu ya Yesu. Hata hivyo, yeyote anayeendelea katika uovu na dhambi, kwa mazoea au kwa kanuni, hatakuwa na ushirika wa kweli na Yesu, na hatafurahia wokovu wake. Wale wanaopokea manufaa ya fidia na ni wa mkusanyiko wa Mungu lazima wawe watakatifu, lakini

wanapaswa kutambua kwamba wokovu wao ni kwa neema, na si kwa utakatifu wao.

MIKUNAZI MICHUNGU

Mwana-kondoo wa Pasaka alipaswa kuliwa na majani machungu. Haya yanawakilisha uzoefu mchungu wa watu wa Bwana, ambao unahusiana na uzoefu wa Yesu kama anavyowakilishwa na mwana-kondoo aliyechomwa. "Tukiteseka [pamoja naye], tutatawala pia pamoja naye." (2 Timotheo 2:12). "Ni lazima tuingie katika ufalme wa Mungu tukipitia dhiki nyingi." (Matendo 14:22). Ilitabiriwa kumhusu Yesu: "Alijeruhiwa kwa maovu yetu; alipondwa kwa dhambi zetu; adhabu ya amani yetu ilikuwa juu yake; na kwa pigo zake sisi tumepona." (Isaya 53:5). Hatuponi kwa utakatifu wetu wenyewe.

Mtume Paulo, akizungumzia dhabihu za Hema la Kukutania, anatuambia: "Ndiyo maana Yesu naye, ili awawezeshe watu kuwa watakatifu kwa damu yake mwenyewe, aliteswa nje ya lango. Basi, twendeni kwake nje ya kambi, tukibeba aibu yake." (Waebrania 13:12,13). Hivyo basi, ni lazima tulie mwana-kondoo aliyechomwa pamoja na majani machungu ya majaribu na dhiki.

Kwa msaada wa Mungu tunaweza kuusulubisha mwili wetu. (Wagalatia 5:24). Kama Mtume Paulo, tunajaribu kuutawala mwili wetu. (1 Wakorintho 9:27). Hili ni lazima tulifanye ili tuweze kusikia maneno, "Hongera sana, mtumwa wangu mwema na mwaminifu." Mathayo 25:21

Wakati Israeli walipokula mwana-kondoo, walikuwa wameandaliwa kwa ajili ya safari. Walikuwa tayari

kuondoka Misri. Hawangepaswa tena kuchangamana na Wamisri. Walipaswa kula kwa haraka, wakiwa na fimbo mkononi. Haya yote yaliashiria jinsi maisha yetu yanavyopaswa kuongozwa na hatima yetu ya baadaye kama warithi-wenza na Kristo katika ufalme wake ujao. Fimbo iliashiria utegemezi wetu, kutegemea kwetu Mungu kwa ajili ya safari. Haya yote yaliwezeshwa na damu ya Mwana-Kondoo. Kama Mungu alivyotuleta pamoja katika umoja kupitia Kristo, ndivyo pia atakavyoongoza katika safari yetu kuelekea nchi ya ahadi, Kanaani ya mbinguni.

"KWA KUMKUMBUKA MIMI"

Ni desturi ya ulimwengu kusherehekea siku za kuzaliwa za mashujaa na watu wake wakuu, ilhali wakati na mazingira ya vifo vyao, kwa kawaida, husahaulika kwa kiasi kikubwa. Pengine sababu kuu ya hili ni kwamba mafanikio yanayowafanya kuwa wakubwa yanahitimia katika wakati ambao walikuwa hai, ilhali kifo huimaliza taaluma yao. Lakini kwa Yesu mpangilio huu wa mambo umegeuzwa. Ni kweli, kuzaliwa kwake hukumbukwa kwa upendo kila mwaka na mamilioni ya watu, lakini maagizo yake mahususi yalikuwa kwamba wafuasi wake wakumbuke kifo chake. Hakusiacha maagizo yoyote kuhusu kusherehekea kuzaliwa kwake.

Ni kweli, kuzaliwa kwake hukumbukwa kwa upendo kila mwaka na mamilioni, lakini maagizo yake maalum yalikuwa kwamba wafuasi wake wakumbuke kifo chake. Hakutoa maagizo yoyote kuhusu kusherehekea kuzaliwa kwake. Maisha yake

yalikuwa ya kutia moyo; mafundisho yake yalikuwa na athari pana katika tabia za binadamu; miujiza yake ilikuwa neema iliyobarikiwa kwa wale walionufaika nayo; unabii wake ulitoa taswira sahihi ya matukio mengi makuu ya enzi hizo; lakini ni kifo chake kilichotoa ukombozi. Lengo kuu la Kuja Kwake Kwanza Bwana kilitimia kupitia kifo chake. Maisha yake yalikuwa ya kutia moyo; mafundisho yake yalikuwa na athari pana katika tabia za wanadamu; miujiza yake ilikuwa baraka kuu kwa wale waliyonufaika nayo; unabii wake ulitoa taswira sahihi ya matukio mengi makuu ya enzi hiyo; lakini utume wake duniani ungelikuwa bure kwa kiasi kikubwa kama si kwa sababu ya kifo chake. Mafanikio ya watu wengine wote yamekatizwa na kifo, lakini huduma ya Bwana ilipanuka na kufikia ufanisi wake mkuu zaidi kupitia kifo.

Hii bila shaka ndiyo sababu kwa nini ni mapenzi ya Mungu kwa watu wake kuadhimisha kifo cha Yesu. Ni muhimu sana tuweze daima kuona umuhimu wa kifo cha Yesu, na ukweli kwamba ni kwa sababu ya kifo hicho pekee ndipo tunapata fursa sasa ya kufurahia tumaini la uzima la milele kupitia kwake. Ni muhimu kwamba sisi, kama wafuasi wa Bwana, tukumbuke kifo chake, kwa sababu Maandiko yanatualika kufa naye. Kama ilivyokuwa kwa Yesu ndivyo ilivyo kwa Wakristo, huduma yao inakamilika kwa ushindi tu wanapokuwa wamekamilisha kazi yao ya toleo kwa uaminifu, hata kufa. Ufunuo 2:10

SIKU MUHIMU

Siku za mwisho za maisha ya Yesu duniani zilikuwa za kihistoria. Ingawa yeye alielewa maana ya matukio yalipofuatana kwa haraka, wanafunzi wake kwa kiasi kikubwa hawakuweza kuelewa maana yake. Israeli ilikuwa kipofu kabisa kwa ukweli kwamba historia muhimu zaidi ya enzi zote ilikuwa ikitendeka huko Uyahudi. Ilikuwa katika siku hizo za kuisisimua kwamba Yesu aliingia kupitia malango ya mji wa Yerusalemu, akijitambulisha kwa Israeli kama Mfalme na Masihi wao aliyetabiriwa.

Baada ya hayo, aliwafukuza wabadilishaji fedha kutoka Hekaluni. Wanafunzi wake walimuuliza kwenye Mlima wa Mizaituni, wakimuuliza kuhusu dalili za kuja kwake mara ya pili, na za mwisho wa enzi. (Mathayo 24:2,3). Aliadhimisha Mlo wa Pasaka na wanafunzi wake katika chumba cha juu. Yuda alijadiliana kumwasi na kuwapeleka mikononi mwa maadui zake wabaya. Kulikuwa na ile tukio la kutisha la Gethesemane; usaliti uliofuata; kesi mbele ya kuhani mkuu; kukanwa kwa Petro; kesi mbele ya Pilato na Herode; kupigwa; kudhihakiwa; na hatimaye, kusulubishwa. Haya yalikuwa matukio yaliyotia alama siku za mwisho za mkarimu mkuu wa wanadamu. Kwa wanafunzi, yalimaanisha, kwanza, tumaini kuu, kisha mshangao, na hatimaye, kukata tamaa kukali. Kwa Wayahudi wengi, matukio haya yalikuwa ni matokeo ya kawaida ya juhudi zilizopotoshwa za mjigaji wa uongo aliyejaribu kukubalika kama Masihi aliyeahidiwa wa Israeli, na ambaye alishughulikiwa ipasavyo na watawala "halali" wa wakati wake. Yesu pekee ndiye

aliyefahamu kilichokuwa kinaendelea, na maarifa yake yalimsaidia kuvumilia majaribu na kukamilisha kazi ambayo Baba yake wa Mbinguni alikuwa amempa.

BWANA ALIDHARAU

Yesu hakuwahi kupendwa na waandishi na Mafarisayo. Watu binafsi miongoni mwao walivutiwa na mwenendo na mafundisho yake, lakini kama kundi walikuwa na chuki dhidi yake tangu mwanzo wa huduma yake isiruhusu maslahi binafsi na hawakupoteza fursa yoyote ya kufanya walichoweza ili kuwapotosha watu dhidi yake. Lakini watu wengi wa kawaida walifikiri kwa nafsi zao. Walipenda maneno ya neema ambayo Bwana alisema na wakakubaliana kwamba "kamwe hakuna mtu aliyewahi kusema kama huyu." Yohana 7:46

Kilichowashawishi zaidi umma wa Kiyahudi kwa ujumla yalikuwa miujiza mingi ambayo Bwana alitenda. Matendo haya ya wema yalianzisha mchakato wa kufikiri ulioakisiwa na maneno ya yule kipofu aliyepona. Aliashiria kwamba hakuelewa kila kitu kilichohusika katika baraka kuu alizokuwa amepokea, lakini alijua kwamba ingawa zamani alikuwa kipofu, sasa aliweza kuona. (Yohana 9:25). Wengine wengi walikuwa vipofu, na sasa nao waliweza kuona. Zaidi ya hayo, kulikuwa na wenye ukoma waliokuwa wametakaswa; viwete waliokuwa wamefanywa kutembea; wengi waliokuwa wameokolewa kutoka kwa roho wachafu; na wafu waliokuwa wamefufuliwa.

Labda ni wachache sana kati ya hawa walioweza kuelewa mengi ya yale ambayo Bwana alifundisha, lakini walijua kwamba aliwabariki, na jamaa zao na marafiki walijua hivyo. Hivyo basi, idadi kubwa kiasi nchini Israeli walikuwa na mtazamo mwema kumhusu Yesu na hawangeshawishika kwa urahisi na waandishi na Mafarisayo kuungana katika jitihada za kumuua. Zaidi ya yote, alikuwa chini ya uangalizi wa kimapenzi wa Baba yake wa Mbinguni, ambao uliwazuia maadui zake kutimiza makusudio yao maovu dhidi yake hadi ilipofika wakati mwafaka wa dhabihu yake kukamilika.

WANAUME WAKE WAKASHIKAMANA

Wakati huo huo, Yesu alipokuwa akizunguka akitenda mema na kuhubiri Injili ya ufalme, wanafunzi wake walizidi kushawishika zaidi kuhusu nafasi yake katika mpango wa Mungu. Alipowaita kwa mara ya kwanza wamfuate, walimwamini kuwa yeye ndiye Masihi aliyeahidiwa. Lakini waliposhuhudia miujiza yake, wakamsikiliza akihubiri kwa umati wa watu, na wakaketi miguuni pake wakielewa kwa undani zaidi roho na kina cha maneno yake ya neema, imani yao lazima ilikuwa imethibuka. Haikuwa ajabu kwamba Petro alionyesha utayari wake wa kufa kwa ajili ya Bwana wake.

Hata hivyo, wanafunzi walikuwa watu wa kawaida, ambao bado hawajazaliwa kwa Roho Mtakatifu; kwa hivyo hawakuwa tayari kwa jinsi huduma ya Masihi wao, Bwana wao, ingekamilika ghafla. Hata pendekezo kutoka kwa Yesu ambalo lingeweza angalau kuwatahadharisha kwa kiasi fulani kuhusu

kile cha kutarajia, lilileta upinzani mkali kutoka kwa Petro, "Ukaribie mbali nami, Bwana." (Mathayo 16:22). Jibu la Yesu kwa Petro katika tukio hili lilikuwa na kina cha maana, ambacho kinaweza kueleweka na kuthaminiwa tu na wale waliozaliwa kwa Roho. Alisema, "Kila anayependa kuokoa uhai wake, atautelekeza; na kila anayetelekeza uhai wake kwa ajili yangu, ndiye atakaoupata." Mathayo 16:25

Jinsi hili lilivyopaswa kuwa la ajabu kwa wanafunzi! Bado linasikika kuwa la ajabu kwa wale ambao hawajaanzishwa na Roho Mtakatifu katika siri za mpango wa wokovu wa Baba wa mbinguni. Je, mtu angewezaje kuokoa maisha yake kwa kuyapoteza? Yesu alifanya hivyo kwa kupoteza, au kuachana na, maisha yake ya duniani kama dhabihu. Katika ufufuo alipewa zawadi ya uzima wa kimungu. Dhabihu yake ilikuwa ya hiari, lakini mara tu alipoingia kwa hiari katika agano hili la dhabihu, kujiondoa kwake kungemaanisha kifo cha milele. Hivyo, aliokoa maisha yake kwa kukamilisha dhabihu yake kwa uaminifu hata kufikia kifo.

Kwa kupoteza maisha yake katika dhabihu, Yesu pia alitoa fursa ya wokovu kwa uzao wote wa Adamu. Haishangazi kwamba kipengele cha mpango wa kimungu chenye umuhimu mkubwa kiasi hiki, na tofauti sana na mkondo wa hekima ya mwanadamu aliyeanguka, kinapaswa kukumbukwa na watu wa Mungu! Vipengele vya vitendo na vya kutia moyo vya kifo cha Bwana ni sababu za kutosha kwa ajili ya kukumbuka tukio hili. Kwa upande huu kifo chake kilikuwa utekelezaji halisi wa kanuni ya upendo wa kimungu, mfano wa kile ambacho upendo unapaswa

na utakachofanya katika maisha yetu ikiwa, kama Yesu, tutaongozwa nao. Ikiwa tunataka kuwa kama yeye, lazima sisi pia tuweke chini maisha yetu - tukihamasishwa na upendo uleule uliomchochea kupoteza maisha yake kwa ajili ya wengine. Hata hivyo, hatupaswi kamwe kupuuza kipengele muhimu zaidi cha fidia katika kifo cha Bwana kama Mkombozi wa mwanadamu.

AKASIFIWA KAMA MFALME

Baadaye, baada ya Roho Mtakatifu kuwafikia wanafunzi waliokuwa wamsubiri katika Pentekoste, waliyaelewa mambo haya ambayo hawakuweza kuyaelewa kabisa kabla ya hapo. Lakini ingawa hawakuyaelewa yote ambayo Bwana aliwaambia, waliendelea kumfuata. Wakitekeleza maagizo yake kwa kuwasiliana na mmoja wa marafiki zake, walipata punda mchanga, na Yesu akapanda juu yake kwa ushindi akiingia katika mji wa Yerusalemu kama mfalme wa Israeli.

Wanafunzi waliamini Yesu kuwa mfalme wa Israeli, na wangeutarajia kwamba wakati mwafaka utakapofika, utambulisho kama huo wa nafsi yake bila shaka ungekuwa wa lazima. Swali lililokuwa limeibuka katika akili zao kutokana na maneno ya Bwana wao kuhusu kifo sasa, angalau kwa muda, lingesahaulika. Hii ndiyo ilikuwa njia mambo yalivyopaswa kuwa. Yesu alikuwa mfalme, na ilikuwa ni wakati watu wajue hilo na wapate fursa ya kumtambua hivyo. Sasa aliwapa fursa hii, nao walikuwa wakichukua fursa hiyo. Ni lazima wanafunzi

walifikiri kwamba kwa hakika ufalme wa Kimasihi sasa ulikuwa umefika!

Kisha Yesu akaenda Hekaluni, akaponya wagonjwa aliowapata huko, na akawafukuza wabadilishaji fedha. Hili liliendana vizuri na kuingia kwake mjini kama mfalme. Mwendo wa mioyo ya wanafunzi ulipanda juu zaidi. Walionyesha shauku yao ya k kwa kumwonyesha Yesu mawe mazuri yaliyotumika kujenga Hekalu. Huenda walikuwa na maono ya kwamba mtawala mpya wa Israeli angechukua mamlaka juu ya jengo hilo la kifahari hivi karibuni. Lakini shauku yao ilizimwa haraka na Yesu, ambaye alisema kwamba wakati utakapofika ambapo hata jiwe moja halitabaki juu ya jingine katika Hekalu hilo la utukufu. Mathayo 24:2

Hii ilikuwa ni mshtuko mkubwa kiasi gani! Hata hivyo, ni wazi kwamba ilisababisha wanafunzi kutambua kwamba bado kulikuwa na mengi waliyohitaji kujifunza kumhusu Masihi wao na mipango ya ufalme wa Kimasihi, kwani baadaye tunawakuta wakiwa na Yesu kwenye Mlima wa Mizeti, ambapo wanamuuliza kuhusu wakati na dalili za kurudi kwake na kuwepo kwake mara ya pili na kuanzishwa kwa ufalme wake.

Hawakuwa na picha kamili ya kile maswali yao yalichomaanisha kweli, lakini kwa kiwango fulani walikuwa wamehisia kutokana na maneno ya Yesu kwamba ufalme haukuwa karibu kama walivyodhani. Huenda sasa walikumbuka mambo mengine aliyoyasema hapo awali, kama vile mfano wa bwana aliyeenda nchi ya mbali kupokea ufalme kisha akarudi. Hata hivyo, walitaka kujua zaidi kuhusu kile walichogundua kuwa walijua kidogo sana.

Basi wakamwambia Yesu, "Tuambie, mambo haya yatakuwa lini? Na itakuwa ni ishara gani ya kuja kwako [Kigiriki, "parousia" - "uwepo"], na ya mwisho wa dunia [Kigiriki, "aion" - "enzi"]?" (Mathayo 24:3). Kutokana na maswali haya, ni wazi kwamba wanafunzi walihisi, angalau kwa kiasi, kwamba Yesu angeweza kutengwa nao kwa muda, na angefika baadaye kuanzisha ufalme wake.

Jibu refu la Bwana kwa swali lao ni unabii wa ajabu, si tu kuhusu mwisho wa enzi, bali pia kuhusu hali ya jumla katika enzi nzima, kuanzia na kuanguka kwa serikali ya Kiyahudi. Lakini, hakuna sababu ya kudhani kwamba iliwapa nuru wanafunzi na kuwaandaa kwa matukio yaliyokuwa mbele yao na mbele ya Bwana wao. Haikuwa kwamba hawakutaka kujua au hawakujaribu kujifunza. Ilikuwa ni kwa sababu tu mwanadamu wa kawaida hawezi kuelewa mambo ya Roho wa Mungu. 1 Wakorintho 2:10-14

CHUMBA KUU

Akili za wanafunzi kwa wakati huu zilikuwa zimesumbuliwa sana. Walipokusanyika katika chumba cha juu kilichokuwa kimeandaliwa mapema kwa ajili yao ili kushiriki Pasaka, ilikuwa kana kwamba hata hewa yenyewe ilikuwa imejaa hisia ya janga lililokuwa linakaribia. Yesu aliwafahamisha kwamba mmoja wao alikuwa anapanga kumsaliti. Kisha ikafuata ile, ile hoja ya huruma ya kuomba msamaha, "Bwana, je, ni mimi?" (Mathayo 26:25). Heshima tukufu ya Bwana inaonekana katika jambo hili. Yeye alijua, bila shaka, kwamba Yuda ndiye msaliti, lakini

hakumkashifu vikali, bali badala yake aliendelea kumuita "rafiki" [Kigiriki, "mwandani"]. Mathayo 26:50

Wanafunzi walikuwa na mengi ya kujifunza kuhusu roho na mtazamo wa kweli wa Bwana. Mtazamo wao ulikuwa wa kibinadamu kabisa, na kwa kiasi kikubwa ulikuwa wa kujitafutia maslahi binafsi. Walifurahia kufikiria utukufu ambao ungekuwa wao wakiwa pamoja na Yesu katika ufalme wake. Walikuwa wakifikiria haya katika chumba hicho cha juu na walikuwa wakibishana wao kwa wao kuhusu nani angekuwa mkuu zaidi. Hili lilimpa Yesu fursa nyingine ya kuonyesha unyenyekevu wake pamoja na shauku yake kuu ya kutumikia. Aliwaosha miguu yao na kueleza kwamba yeye ambaye angekuwa mkuu zaidi miongoni mwao angekuwa mtumishi wa wote.

Kisha kulikuwa na swali hilo la ajabu kuhusu kumiliki upanga. Yesu alitaka kujua ni wangapi wanafunzi wake walikuwa nao. Alipohakikishiwa kuwa kulikuwa na upanga mbili katika kundi hilo, Yesu alieleza kuwa hao walitosha. (Luka 22:38) Labda swali hili halikuwa la ajabu sana kwa wanafunzi wa Yesu wakati huo kama lilivyo kwetu sisi sasa. Tumejifunza kumfikiria kama Mwana wa Amani, na mpenda amani. Na, kwa kweli alikuwa hivyo, kwa maana , iliyofunuliwa baadaye, ni kwamba hangewaruhusu upanga huo kutumika kujitetea.

Kwa nini, basi, aliuliza wanafunzi wake kuhusu kumiliki upanga? Sasa tunajua kwamba alikuwa akipanga kuonyesha jinsi asingepinga kukamatwa kwake. Petro alikuwa na mmoja wa upanga hao wawili na baadaye alijaribu kuutumia kuzuia kukamatwa kwa Bwana wake. Hili lilimpa Yesu fursa

nzuri ya kuthibitisha kwamba alikuwa akijikabidhi kwa hiari ili kusulubishwa. Siyo hivyo tu, bali kwa kuponya sikio la mtumishi wa Kuhani Mkuu, ambalo Petro alikuwa amelikata kwa matumizi yasiyofaa ya upanga wake, Yesu alionyesha kwamba hakutaka mtu yeyote ahangaike kwa ajili yake ingawa alikuwa karibu kuteseka na kufa kwa ajili ya wanadamu wote.

MKATE NA KIKOMBE

Yesu na wanafunzi wake walikuwa katika chumba cha juu wakila karamu ya Pasaka siku ya kumi na nne ya mwezi wa kwanza wa Israeli, Nisani. Ilikuwa kumbukumbu ya kila mwaka ya usiku ule wenye matukio nchini Misri wakati damu ya mwana-kondoo wa kwanza wa Pasaka ilinyunyiziwa juu ya kizingiti na nguzo za milango ya nyumba, na wakati Waisraeli walipokula Pasaka kwa usalama, huku wazao wa kwanza wa Misri wakifa. Kutoka 12:1-14

Mungu alitaka watu wake wakumbuke ukombozi mkuu uliofanyika kuhusiana na Pasaka hiyo ya kwanza, kwa hivyo aliwaamuru Waisraeli kuisherehekea kila mwaka. Lakini muhimu zaidi kuliko funzo lake kwa Israeli, mwana-kondoo huyo wa Pasaka alikuwa ni ishara ya dhabihu muhimu zaidi ya "Mwana-kondoo wa Mungu," ambaye angeondoa dhambi ya ulimwengu. (Yohana 1:29). Yesu alikuwa Mwana-kondoo huyo, na pamoja na wanafunzi wake alikumbuka kwa mara ya mwisho dhabihu ya mwana-kondoo wa Pasaka wa mfano ambaye yeye angekuwa ukweli wake.

Ilikuwa mwishoni mwa sikukuu hii ya Pasaka ndipo Yesu alipoanzisha sherehe mpya kwa wafuasi wake.

Aliyaeleza kwamba mkate uliwakilisha mwili wake uliovunjika na kwamba tunda la mzabibu uliwakilisha damu yake iliyomwagika. Kisha aliwaomba wanafunzi wake washiriki vitu hivyo akieleza kwamba wakiendelea kufanya hivyo wangeadhimisha kifo chake. (1 Wakorintho 11:23-26). Ilikuwa ibada rahisi ambayo Bwana alianza hivi - ilikuwa ni kunywa kikombe tu, na kuvunja na kula mkate usio na chachu pamoja. Haikuanzishwa kuwa mwendelezo wa mlo wa Pasaka katika umbo jipya, bali kuwa kumbukumbu ya dhabihu ya Mwana-Kondoo wa kweli wa Pasaka, yaani Yesu, Mwokozi wa ulimwengu.

Ni shaka kama wanafunzi wakati huo walielewa mengi kuhusu yale Yesu aliwaambia kuhusu mkate na kikombe. Wakati huo hawakutambua kwamba ilikuwa ni lazima Yesu afe ili wao wapate uzima na kufurahia heshima ya kutawala pamoja naye. Hawakuelewa kwamba ufalme wake haungetosha kutoa baraka zilizotangazwa na Mungu isipokuwa njia ingepatikana ya kufuta hukumu ya kifo, ambayo ilikuwa ikiwatuma wanadamu wote kwenye kaburi.

Walikuwa na ujinga zaidi juu ya ukweli kwamba kama wangekuwa na uhai na kutawala pamoja na Kristo, ingekuwa lazima wawe na mateso na kufa pamoja naye. Hata hivyo, mkate na divai vilikuwa wakilisha haki nyingine ya kipekee kwa wafuasi wote wa kweli wa Kristo. Tunapokea baraka za uzima zinazotolewa na mwili wake uliovunjika na damu yake iliyomwagika, na sisi pia tuna heshima ya kumfuata katika nyayo zake za kujitolea na huduma. Ni ushirika uliobarikiwa kiasi gani tunao. 1 Wakorintho 10:16,17

WAKAIMBA WIMBO KISHA WAKATOKA

Maelezo yanaonyesha kwamba baada ya Yesu kuanzisha kumbukumbu ya kifo chake, waliondoka mara moja kutoka chumba cha juu na kuelekea Gethesemane. Moyo wa Bwana ulikuwa umejaa sana na wanafunzi walikuwa wamechoka mno kuweza kubaki kwa ajili ya majadiliano zaidi. Kulikuwa na mazungumzo kidogo walipokuwa wakitoka polepole mjini kuelekea Bustanini. Ndipo Petro alipothibitisha utayari wake wa kufa kwa Bwana wake na akasema kwamba angefanya hivyo hata kama wengine wote wangemwacha. Na Petro alimaanisha haya kwa dhati kabisa moyoni mwake kama alivyoonyesha baadaye maishani mwake.

Walipokuwa wakiingia Bustani ya Gethesemane, Yesu aliwaalika Petro, Yakobo na Yohana wajitengene na kumtazama pamoja naye. Alidhani kwamba hawa wangekuwa tayari kuomba pamoja naye, lakini hawakuweza. Aliendelea mbali zaidi kuomba. "Ikiwezekanavyo, kikombe hiki kipite mbali nami," ilikuwa ombi lake kwa Baba, "hata hivyo si kama mimi ninavyotaka, bali kama wewe unavyotaka." (Mathayo 26:39). Hatupaswi kudhani kwamba Yesu hata kwa muda mfupi alikuwa na hamu ya kuvunja agano lake la dhabihu. Alijua ilikuwa mapenzi ya Baba kwake kufa, na alikuwa amedhamiria kutekeleza mapenzi hayo.

Labda Bwana hakutambua kikamilifu hadi sasa kwamba kifo chake kingeleta aibu ya namna hii, kwamba angefungwa kwa kosa la kufuru na uhaini. Kwa mtu ambaye hakuwahi kufanya lolote isipokuwa

mema, ambaye alimheshimu Baba yake wa Mbinguni katika kila wazo, neno na tendo lake, haya yalikuwa mashtaka ya kuvunja moyo. Alifurahi kufa kama Mkombozi wa ulimwengu, lakini je, ilikuwa ni mapenzi ya Baba kwamba apate mateso pia kwa njia hizi zingine? Ilikuwa hivyo, na, akihakikishiwa hilo, Yesu alikuwa mtulivu na mwenye kuridhika.

Tunaambiwa kwamba Yesu alikuwa na wasiwasi na alisikilizwa kwa ajili ya utauwa wake. (Waebrania 5:7). Hatupaswi kudhani kwamba aliogopa kufa. Lakini inapaswa kukumbukwa kwamba Bwana alikuwa ameweka hatarini uwepo wake wote alipoingia katika agano la dhabihu na Baba yake. (Zaburi 50:5). Kama asingekuwa mwaminifu, kusingekuwa na ufufuo kwa ajili yake. Hivyo basi, ilikuwa ni kifo cha milele kilichomhusisha, na ni kwa sababu ya hili, bila shaka, alifarijika, akihakikishiwa kwamba Baba yake bado "alifurahi" naye. (Mathayo 3:17; Yohana 12:27,32). Akiwa amebarikiwa na hakikisho hili, Yesu baadaye alikubali kwa utulivu aibu na fedheha yote iliyomwangiwa bila haki.

Kwa upande wa msaada wa kibinadamu, Bwana hakuupata sana katika saa zake za mwisho za maisha yake duniani. Hii haikuwa kwa sababu wanafunzi wake hawakuwa na huruma. Petro, Yakobo na Yohana walionekana kuwa ndio waliokuwa karibu naye zaidi, na Petro hakika alithibitisha utayari wake wa kusaidia. Lakini hawa wanaume wenye fikra za kawaida hawakuweza kabisa kuingia na kuelewa majaribu ambayo Bwana wao alikuwa akipitia. Hata hivyo, pale ambapo mkono wa mwanadamu ulishindwa, Baba wa Mbinguni

alimhimili na kumpa faraja. Yesu alijisikia kuwa na uhakika kiasi kwamba Baba yake alikuwa karibu daima na tayari kusaidia, hata akamwambia Petro kwamba kama angependa, angeweza kumuomba kwa ajili ya ulinzi wa majeshi kumi na mawili ya malaika na ombi hilo lingetimizwa. Mathayo 26:53

MWANA WA MUNGU

Wakiondoka Gethesemane, Yesu na wanafunzi wake walikutana na kundi la watu lililotoka mjini kumkamata, yeye ambaye alikuwa amepangiwa kuwa Mfalme wa wafalme. Bwana alijikabidhi kwa hiari, akiwaambia viongozi wa kundi hilo kwamba yeye ndiye waliyekuwa wakimtafuta. Kulikuwa na busu la usaliti la Yuda, jitihada ya ujasiri ingawa isiyo na busara ya Petro ya kumwokoa Bwana wake kutoka kwa maadui zake, na kisha alipelekwa kwa haraka kwenye ukumbi wa hukumu ili kudadisiwa na Kuhani Mkuu.

Kuhani Mkuu, Kayafa, akamuuliza Yesu, "Je! Wewe ndiwe Kristo, Mwana wa Aliye Barikiwa?" (Mathayo 26:57,63; Marko 14:61). Yesu akajibu, "Wewe mwenyewe umesema," akijua kwamba jibu hili machoni pa Kuhani Mkuu lingemfanya astahili adhabu ya kifo. (Mathayo 26:64). Tangu mwanzo kabisa wa huduma yake, Bwana alipewa changamoto kuhusu suala la yeye kuwa Mwana wa Mungu. Shetani akamwambia, "Kama wewe ni Mwana wa Mungu, jitupe chini" kutoka kileleni mwa Hekalu. (Mathayo 4:5,6). Yesu alijua kwamba yeye ni Mwana wa Mungu. Kwake hakukuwa na swali lolote la kuondolewa kwa maonyesho yoyote ya kuvutia

kama yale aliyopendekeza Shetani. Alipobatizwa, alipewa uhakikisho wa Uana wake wakati sauti ya Mungu iliposikika ikisema, "Huyu ni Mwana wangu mpendwa, ambaye nimeridhika naye." Mathayo 3:17

Miezi kadhaa kabla ya Kuhani Mkuu kuuliza swali hili tena katika usiku huo wa mwisho wenye matukio makubwa wa huduma ya Bwana duniani, alikuwa amepokea uhakikisho kama huo wa Uana wake. Hii ilikuwa kwenye Mlima wa Mageuko wakati maneno yale ya kutia moyo yaliposikika tena, "Huyu ndiye Mwana wangu mpendwa, ambaye nimefurahi naye; mmsikilize." (Mathayo 17:5). Baba wa Mbinguni ana njia za ajabu za kuwatayarisha watu wake kwa majaribu, na ujasiri gani uhakikisho huu mpya ulipaswa kumpa Yesu alipokuwa baadaye mbele ya Kuhani Mkuu yule mwenye wivu na upendeleo aliyeuliza kama yeye ni Mwana wa Mungu. Katika akili ya Yesu hakukuwa na shaka yoyote kuhusu Uana wake, na, akijua matokeo yatakayofuata, alithibitisha ukweli. Sio rahisi kusimama imara kwa ajili ya ukweli wakati kufanya hivyo kunamaanisha kifo; lakini Yesu alifanya hivyo, na katika hili alituachia mfano kwamba tusimame katika nyayo zake.

YESU MFALME

Hatimaye, Bwana aliletwa mbele ya Pilato. Kama mwakilishi wa Kaisari, Pilato hakuvutiwa na mashtaka ya kidini ambayo Wayahudi walikuwa wamemshutumu Yesu. Wayahudi walijua hili vizuri, hivyo walimshutumu mbele yake kwamba Bwana alidai kuwa mfalme. Kama hili lingekuwa kweli, kwa Pilato ingemaanisha kwamba Yesu alikuwa mpinzani

anayeweza kumzidi Kaisari, na kwa sababu hiyo ingelazimu auliwe.

Ubaguzi wa kidini hupofusha watu na kuwazuia kutathmini ipasavyo wema na maovu ya wengine. Pilato hakuwa na upendeleo wa kidini dhidi ya Bwana; hivyo basi, baada ya uchunguzi aligundua kuwa mashtaka yaliyomkabili hayakuwa na msingi wa ukweli. Kwa mtazamo wake, hata kama Yesu alidai kuwa mfalme, ilikuwa ni dhana ya kidini tu ambayo kwa maana yoyote halisi haikumfanya kuwa mwaniaji wa kiti cha enzi cha Roma. Hivyo Pilato alitamani kumwachilia Bwana huru; lakini umati wenye hasira, uliyofunikwa na upendeleo, haukuwaruhusu kufanya hivyo.

Yesu alikuwa amemkubali Pilato kwamba Wayahudi walikuwa sahihi kusema kuwa yeye ni mfalme, "Kwa kusudi hili mimi nilizaliwa, na kwa kusudi hili niliingia ulimwenguni," ilikuwa jibu lake kwa mwakilishi wa Roma, wakati swali hilo lilipomulizwa. (Yohana 18:37). Na ni mfalme gani huyo! Alikuwa na miaka mitatu na nusu kuajiri huduma za wale ambao wangekuwa tayari kupigana vita vyake, lakini hakufanya jitihada yoyote kuunda jeshi. Yesu alimzuia hata mtumishi wake mwaminifu, Petro, kutumia upanga katika utetezi wake. Badala yake, Mfalme huyu wa wafalme alikuwa akifa kwa hiari kwa ajili ya watawala wake wa siku zijazo. Si ajabu kwamba kifo kama hicho kinastahili kukumbukwa! Walimtia taji la miiba mfalme huyu wa upendo. Walimtemea mate na kumdhihaki. Walimfanya abebe msalaba wake, na hatimaye walimfunga misumari juu yake ili afe. Juu ya kichwa chake, kwa amri ya Pilato,

waliweka maandishi yaliyosomeka, "Huyu ndiye mfalme wa Wayahudi." (Luka 23:38). Pilato alitaka ulimwengu ujue kwamba mtu huyu wa kipekee alikuwa akifa kwa sababu Wayahudi walimchukia na walimkataa kama mfalme wao. Lakini kwa mtazamo wa Yesu, alikuwa akifa kama Mwokozi wa ulimwengu. Kwake, mazingira yaliyosababisha kifo chake hayakuwa muhimu.

Alipokuwa amesumami msalabani, wale waliosimama karibu walipiga kelele, "Kama wewe ni Mwana wa Mungu, shuka msalabani." (Mathayo 27:40). Hii ilikuwa changamoto ileile iliyotupwa kwa Bwana zaidi ya miaka mitatu iliyopita na Shetani. Alikuwa amekataa wakati huo kufanya chochote ili kuwathibitishia wengine kwamba kwa kweli yeye alikuwa Mwana wa Mungu, wala hakukubaliwa na kishawishi cha kufanya hivi sasa alipokuwa amesulubishwa msalabani. Hakukuwa na sababu zaidi ya kufanya hivi kuliko ilivyokuwa ya kumruhusu Petro kutumia upanga kumtetea.

Makuhani wakuu na walimu wa sheria wakamdhihaki wakisema miongoni mwao, "Aliwaokoa wengine; yeye mwenyewe hawezi kuokoa." (Mathayo 27:41,42). Ah, hawakutambua kabisa kwamba kwa kukataa kwa Bwana kujiokoa, alikuwa anatoa wokovu kwao na kwa familia zote za dunia! Hii ndiyo somo kuu ambalo wote wanaopata uzima wa milele lazima wajifunze. Hii ndiyo sababu Yesu anataka tukumbuke kifo chake. Ni muhimu kwetu kukumbushwa hivi chanzo cha wokovu wet , ili tuweze kubaki wanyenyekevu mbele za Mungu na kutambua

kikamilifu kiwango cha uhitaji wetu - uhitaji unaotimizwa kupitia kifo chake.

Ili Yesu achukue mahali pa mwenye dhambi kikamilifu, ilikuwa muhimu Baba wa Mbinguni amwondolee neema kwa muda mfupi. Ndipo Bwana alipolia, "Mungu wangu, Mungu wangu, umenitupa kwa nini?" (Marko 15:34). Lakini alipokufa hatimaye, ilikuwa kwa ujasiri kamili, "Mikononi mwako ninatoa roho yangu," yalikuwa maneno yake ya mwisho, na huduma yake ya duniani ilikuwa imeisha - ikakamilika kwa ushindi katika kifo. (Luka 23:46). Kama wafuasi wa Bwana na kama wanachama wa mwili wa Kristo, ni heshima yetu pia kujitoa kafara. (Warumi 12:1). Na tunapokumbuka kifo chake, tunathibitisha tena azma yetu ya kumfuata kwa uaminifu katika nyayo zake.

Wengi, wakiwemo Wakristo wanaojiita waumini, hawatambui kwamba mateso ya Kristo yanaendelea katika sadaka za kila siku zinazotolewa na wafuasi wake, kwa vile wao "wamepandwa pamoja katika mfano wa kifo chake." (Warumi 6:5). Lakini hii imekuwa njia ambayo mpango wa Mungu umefanya kazi katika Enzi ya Injili.

Kila mwaka, katika tarehe ya Kumbukumbu ya kifo cha Bwana wetu, baada ya machweo, wengi wa watu wa Bwana kote ulimwenguni watakutana pamoja katika maeneo yao husika na watakumbuka upya zawadi ya ajabu ya upendo wa Mungu, yaani Yesu, "Mwana-Kondoo aliyeuawa tangu mwanzo wa ulimwengu." (Ufunuo 13:8). Wakati huo huo, watajitolea upya maisha yao kumfuata Mwokozi kwa uaminifu zaidi, wakifurahi kwa heshima ya kujitolea

na kutumika, ili waishi na kutawala pamoja naye.
Warumi 6:5,8; 8:17

UOKOZI WAO NA WETU

Hakukuwa na mitandao ya redio au televisheni ya kurusha habari, na hakukuwa na magazeti wala vyombo vya habari vya kielektroniki vya kutangaza kwa vichwa vya habari ukweli wa kusikitisha wa kile kilichokuwa kinafanyika jioni ya tarehe kumi na nne ya Nisani zaidi ya elfu moja na nusu kabla ya Kuja Kwake Kristo mara ya Kwanza - usiku ule nchini Misri wakati watoto wa kwanza wa kila familia ya Mmisri walipofariki. Wala haingekuwa na uwezekano kwamba kusambazwa kwa habari kama hizo kungekuwa na thamani yoyote, kwani kila familia nchini ilikuwa imejishughulisha sana na huzuni yake wenyewe kiasi kwamba ni shaka kama mawazo mengi yangetolewa kuhusu masaibu ya wengine. Malaika wa mauti hakutenda kwa upendeleo, kwani mzaliwa wa kwanza wa Farao pamoja na Mmisri wa kawaida kabisa nchini walipigwa usiku huo karne nyingi zilizopita.

Ni hadithi ya zamani, lakini maana yake kwa watu wa Mungu inaongezeka kwa umuhimu zaidi kila mwaka unapopita. Sio sana ukweli kwamba wazao wa kwanza wa Misri walikufa ndio unaotuhangaisha, bali kwamba wazao wa kwanza wa Israeli walioponywa kutoka kwa mkono wa maangamizi uliopita nchini usiku huo wa hatari. Kwao, ulikuwa usiku wa ukombozi - ukombozi wa wazao wa kwanza kutoka kwa kifo, na ukombozi wa Israeli yote kutoka kwa utumwa wa Misri siku iliyofuata.

Na hivyo basi, katika tarehe kumi na nne ya mwezi wa Nisan, kama ilivyo ada kila mwaka tangu wakati huo, watu wa Bwana kote duniani hukumbuka kwa njia ya kipekee sana tumaini lao la ukombozi kama "kanisa la kwanza kuzaa" la mfano wa kinyume, na hufurahi kwa mtazamo wao wa ukombozi wa ulimwengu wa wanadamu kutoka utumwa wa dhambi na kifo, unaoanza asubuhi ya siku hiyo ya kifalme mpya na ya utukufu. Waebrania 12:23

MWANA-KONDOO WA PASAKA

Huu ndio msingi wa fikra unaosaidia kuisitiza maana ya Mlo wa Kumbukumbu wa Bwana kwa wale wanaofurahi katika ukweli wa sasa. Sote tunakumbuka hadithi ya kuisimua ya jinsi wazao wa kwanza wa Israeli walivyookolewa katika usiku huo wa awali wa Pasaka. Ilikuwa ni kwa sababu waliitii maagizo ya Mungu, waliyopewa kupitia Musa - maagizo yaliyohitaji kumwagwa kwa damu ya mwana-kondoo wa Pasaka. Kila familia ya Waebrania ilipaswa kuonyesha imani yake katika nguvu ya kuokoa ya damu hiyo kwa kuipaka kwenye nguzo za milango na kizingiti cha nyumba zao. Familia yoyote iliyoshindwa kufanya hivi ilihangaika pamoja na Wamisri.

Tunaijua sasa, bila shaka, kwamba hakukuwa na nguvu ya ukombozi ya asili katika damu ya ile kondoo ya Pasaka ya mfano, bali Bwana alikuwa anatoa tu mfano wa mpango wa ajabu wa wokovu kupitia zawadi ya Mwanawe mpendwa. Tukizingatia wazo hili, ni maneno ya kuisimua kiasi gani yale ya Yohana Mbatizaji kumhusu Yesu, "Angalieni, Mwana-

kondoo wa Mungu, aondoleaye dhambi ya ulimwengu." (Yohana 1:29). Sumu ya kifo ilianza kuangamiza jamii ya wanadamu katika Bustani ya Edeni, na njia pekee ya kuondoa uharibifu huu ilikuwa ni kwa kumwaga damu - si damu ya mwana-kondoo, wala ya ng'ombe dume na mbuzi, bali damu ya thamani ya Yesu, yeye aliyekuwa mbadala kamili kwa maisha yaliyopotezwa ya baba Adamu. Waebrania 9:11,12

KUMBUKUMBU YA BWANA WETU

Kwa zaidi ya miaka mitatu baada ya Yohana kumtambua kama "Mwana-Kondoo wa Mungu," Yesu alikuwa amefanya kazi na kuhudumu huku akitoa maisha yake kwa ajili ya watu. Na sasa wakati ulikuwa umefika wa dhabihu yake kukamilika, wakati angeuawa kama Mwana-Kondoo wa kweli wa Pasaka, dhabihu iliyokuwa muhimu ili kutoa ukombozi kwa kanisa na ulimwengu. Hivyo, alipanga kukutana na wanafunzi wake katika "chumba cha juu," ili kushiriki nao, kwa mara ya mwisho, sherehe ya kila mwaka ya , iliyokuwa ikikumbuka matukio ya usiku ule wa awali wa Pasaka nchini Misri. Mathayo 26:17-20

Alipomaliza hayo, Yesu alichukua mkate na tunda la mzabibu na kuanzisha amri mpya – mojawapo ya amri mbili tu zilizowekwa kwa wafuasi wake, nyingine ikiwa ni ubatizo wa maji, lakini zote ni alama tu. Aliwapa wanafunzi wake mkate na kuwaalika wote waliote wakishiriki, akieleza kuwa huo ulikuwa mfano wa mwili wake. Vilevile, kikombe, akieleza kuwa

kilikuwa mfano wa damu yake, na kwamba damu yake ingemwagika kwa ajili yao. Mathayo 26:26-28

Hii haikusudiwa kuwa aina mpya ya Pasaka. Kwa upande wa Yesu na wafuasi wake, kumbukumbu ya kila mwaka ya Pasaka ilifikia mwisho usiku huo. Ilikuwa ni mfano tu, au kivuli, kilichoashiria Yesu na kumwagwa kwa damu yake, na sasa kwa kuwa alikuwa amekuja na alikuwa karibu kuuawa kwa ajili ya dhambi za ulimwengu, haingekuwa na maana kuendeleza sherehe ya Pasaka. Kile ambacho Yesu aliwaagiza wanafunzi wake kilikusudiwa kuwa kumbukumbu ya kifo chake, na kwa lengo la kuweka wazi kwa wafuasi wake kile kilichomaanisha kwao, na sehemu waliyopaswa kuwa nayo pamoja naye kama "kanisa la wazaliwa wa kwanza."

Tunapofikiria damu ya Yesu iliyomwagika na mwili wake uliovunjika, kama inavyowakilishwa na "mkate" na "kombe," hutusaidia kutambua ukweli uliobarikiwa kwamba alitoa maisha yake kwa ajili yetu - kwamba alimwaga roho yake hadi kufa. Tunapaswa kushukuru sana kwa hili! Hakika, wazo moja tunalopaswa kujitahidi kuwa nalo akilini katika sherehe ya Kumbukumbu ya kila mwaka, na daima, ni la shukrani - shukrani kwa upendo wa Mungu katika kumpa Mwanawe afe kwa ajili yetu, na shukrani kwa uaminifu wa Yesu katika kutoa roho yake kama Mwokozi wetu.

Njia pekee ya kuonyesha shukrani zetu kwa zawadi yoyote ni kuikubali na kuitumia; na hili ndilo tunapaswa kulifanya kwa zawadi ya Mungu. Tunapaswa kumkubali Yesu na kutumia haki ya maisha yake ya dhabihu kama ilivyokusudiwa katika

mpango wa kimungu. Kumkubali Yesu kikamilifu, kama inavyoashiriwa kwa kushiriki katika alama za Kumbukumbu, kunamaanisha kujitolea kikamilifu kwa mapenzi yetu ili kutenda mapenzi yake, na kumkubali kama Kichwa chetu. Ndipo tunapojifunza kwamba mapenzi yake kwetu ni kwamba sisi pia tuweke maisha yetu kama dhabihu, kama alivyofanya yeye.

MWUNGANO

Kulingana na wazo hili, Mtume Paulo anaeleza kwamba kushiriki kwetu mkate na kikombe kunaashiria ushirika wa pamoja na ushiriki, umoja, katika kazi ya kafara ya Kristo. Ni wazo la kutafakarisha, lakini ambalo linapaswa kututia moyo kuwa na bidii kuu katika kumtumikia Bwana, kwa maana ni juu ya msingi huu ndipo tutakapopata heshima ya kuishi na kutawala pamoja naye. Warumi 8:17,18

Tunaposhiriki alama za Kumbukumbu mwaka huu, tuweke mawazo haya akilini. Tufikirie ukombozi mkuu unaoashiria kwa ajili yetu na kwa ulimwengu wa wanadamu, kama ilivyotabiriwa na uzoefu wa Israeli nchini Misri. Tufurahi katika ulinzi ambao damu inatupatia sisi kama wanachama wa darasa la wazaliwa wa kwanza, na kwa sehemu tutakayokuwa nayo pamoja na Yesu katika kuwakomboa wanadamu wote kutoka kwa dhambi na kifo katika siku ile kuu itakayofuata usiku wa Pasaka - Enzi ya Injili. Ni tumaini la baraka kweli!

Tunapofikiria mateso aliyopitia Yesu ili kununua ukombozi huu - upinzani mkuu wa wenye dhambi uliomwumbwa, dhihaka, kipigo, ukatili wa msalaba -

na mioyo yetu ijibu kwa azimio thabiti zaidi wa kuwa waaminifu kwake bila kujali gharama itakayokuwa. Ni lazima tuweke nia thabiti, kama Maandiko yanavyotangaza, "kama jiwe," kufuata nyayo zake za sadaka na mateso hata kufa, tukijua kwamba Bwana atatusaidia katika kila wakati wa uhitaji wetu. Isaya 50:7

Sote tunapaswa kuishi kila siku kana kwamba ndiyo ya mwisho. Tukifanya hivi, tutajitahidi, kama watakatifu wa Mungu, kutimiza nadhiri zetu za kujitolea, tukitoa kafara mwili wa u na tamaa zake, tukiweka mioyo yetu katika vitu vilivyo juu.

Mlo wa Kumbukumbu kila mwaka utupate tukiwa karibu na Bwana kuliko hapo awali, na tukithamini zaidi yote ambayo damu yake inamaanisha kwetu na bado itakayomaanisha kwa wanadamu wote.